

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci žalobce: **MAXmobil s.r.o.**, se sídlem Liberec 1, Pražská 140/20, PSČ 460 10, zastoupeného JUDr. Oldřichem Voženílkem, advokátem se sídlem Rumburk, U Jiskry 114/1, PSČ 408 01, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, PSČ 602 00, (dříve Finanční ředitelství v Ústí nad Labem se sídlem Velká Hradební 61, Ústí nad Labem) v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 13. 11. 2012, č. j. 59 Af 9/2012 - 37,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 13. 11. 2012, č. j. 59 Af 9/2012 - 37, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“), kterým byla z důvodu opožděnosti odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného, týkající se záznamní povinnosti.

S ohledem na skutečnost, že krajský soud z originálu doručanky založené ve správním spisu žalovaného zjistil, že napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno prostřednictvím jeho právního zástupce dne 16. 3. 2012, dospěl tento soud k závěru, že v daném případě dvouměsíční lhůta dle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) k podání žaloby proti napadenému rozhodnutí počala, v souladu s § 40 odst. 1 s. ř. s., běžet dne 17. 3. 2012. Posledním dnem této zákonné lhůty tak byl den 16. 5. 2012, neboť tento den se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty pro podání žaloby a kterým byl den 16. 3. 2012.

Z uvedených důvodů krajský soud posoudil žalobu podanou stěžovatelem až dne 17. 5. 2012 jako opožděnou, když zmeškání této lhůty nelze prominout, a v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu pro opožděnost odmítl.

Proti shora označenému usnesení krajského soudu podal stěžovatel u zdejšího soudu včasnou kasační stížnost, a to z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že napadené usnesení krajského soudu je zjevně nesprávné a nezákonné, protože žaloba byla sice podána k poštovní přepravě dne 17. 5. 2012, ale také byla již dne 16. 5. 2012 podána elektronicky. S ohledem na tuto skutečnost proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu ze dne 13. 11. 2012, č. j. 59 Af 9/2012 - 37 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Posléze Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda napadené rozhodnutí krajského soudu netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Nejvyšší správní soud předesílá, že v posuzovaném případě stěžovatel kasační stížností napadl usnesení krajského soudu o odmítnutí návrhu. Takovou kasační stížnost lze opřít pouze o důvody nezákonnosti tohoto rozhodnutí dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 – 98, všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na internetové adrese www.nssoud.cz). Pod tento důvod spadá i případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 6 As 4/2004 - 53).

Jelikož tedy kasační stížnost nesměruje proti meritornímu rozhodnutí, nebude se ani Nejvyšší správní soud moci zabývat věcí samou, tj. nebude se zabývat otázkou zákonnosti žalobou napadeného postupu žalovaného. Předmětem posouzení Nejvyššího správního soudu v daném řízení bude toliko otázka, zda krajský soud postupoval správně, když žalobu stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl poté, co dospěl k závěru, že byla podána po uplynutí dvouměsíční lhůty pro podání žaloby stanovené v § 72 odst. 1 s. ř. s.

Kasační stížnost byla zdejšímu soudu doručena dne 11. 12. 2012. Přílohou podání byla listina s vytištěným textem odpovídajícím potvrzení o odeslání datové zprávy (e-mailu) z elektronické adresy právního zástupce stěžovatele, JUDr. Oldřicha Voženílka, na elektronickou adresu podatelna@ksoud.unl.justice.cz, dne 16. 5. 2012 v 23:48 hod., s předmětem zprávy „Správní žaloba MAXmobil s.r.o. vs. FŘ Ústí n. L.“ a dvěma příloženými soubory s názvy „2012-05-15 Správní žaloba.pdf“ a „2012-04-02 Plná moc.pdf“.

Stěžovatel podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného k poštovní přepravě dne 17. 5. 2012, přičemž tvrdí, že tomuto úkonu předcházelo dne 16. 5. 2012 (poslední den lhůty pro podání žaloby) elektronické podání. Neuvádí přitom, že by elektronické podání opatřil podpisem podle zákona o elektronickém podpisu. Na posuzovaný případ proto dopadá ustanovení § 37 odst. 2 s. ř. s.

pokračování

Podle posledně uvedeného ustanovení lze podání, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží. V souladu s tímto ustanovením se proto musel zdejší soud zabývat dvěma skutečnostmi. Nejprve bylo nezbytné postavit najisto, zda byla žaloba „jinou formou“ skutečně podána a poté ověřit, zda podání, které žalobu v třídní lhůtě potvrdilo, je jejím originálem, nebo je stejného obsahu.

Při aplikaci § 37 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba na toto ustanovení nahlížet ve světle výkladu daného mu za použití § 40 odst. 4 s. ř. s., podle kterého musí být podání předáno soudu, s výjimkami představovanými předáním držiteli poštovní licence, zvláštní poštovní licence, nebo orgánu, který má povinnost je doručit. Předáním soudu přitom nelze rozumět nic jiného, než doručení soudu. Zatímco tedy v případě zmíněných výjimek postačuje prokázání předání k přepravě, v ostatních případech je zpravidla třeba prokázat předání, tj. doručení, soudu.

Z vyjádření krajského soudu ke kasační stížnosti přitom vyplynulo, že dne 16. 5. 2012 v 23:48 hod. byla do e-mailové schránky tohoto soudu skutečně doručena žaloba stěžovatele proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného. Nedopatřením nicméně nebylo toto podání založeno v soudním spise. S ohledem na posledně uvedené sdělení má proto zdejší soud za prokázané, že stěžovatel podal dne 16. 5. 2012, tedy v zákonem stanovené lhůtě, krajskému soudu žalobu v elektronické podobě podle § 37 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud se proto dále zabýval otázkou souladu obsahu tohoto podání s obsahem písemnosti, která byla stěžovatelem předána k poštovní přepravě dne 17. 5. 2012. S ohledem na skutečnost, že tyto listiny jsou zcela identického znění, i druhý předpoklad pro posouzení žaloby stěžovatele jako včasné považuje zdejší soud za splněný.

Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů proto dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto napadené usnesení podle § 110 odst. 1 věta první před středníkem s. ř. s. zrušil.

Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je tento soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud ve věci rozhodl v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 31. ledna 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu